

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 14 Pž-3519/2022-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvjestitelja, i Nevenke Baran, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja TOPÇU HIRDAVAT AKSESUAR İNŞAAT İMALAT SANAYİ TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ, Çamçeşme M. Cemal Gursel Cad. Bulbul Sk. NO:1/A Pendik/Istanbul, OIB 19257697373, kojeg zastupa punomoćnik Josip Letica, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika KIZILKAYA d.o.o. u stečaju, OIB 33036225798, Petrinja, Matije Gupca 76, kojeg zastupa punomoćnik Marko Bebek, odvjetnik u Sisku, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv dijela presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1949/20 od 18. listopada 2021., u sjednici vijeća održanoj 17. listopada 2023.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1949/20 od 18. listopada 2021. u dijelu točke I. izreke za iznos od 180.051,64 EUR sa zateznim kamatama koje teku po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a koja kamata teče:

- na iznos od 13.655,58 EUR od 17. veljače 2016. do isplate,
- na iznos od 10.916,71 EUR od 27. ožujka 2016. do isplate,
- na iznos od 17.917,77 EUR od 18. travnja 2016. do isplate,
- na iznos od 10.444,99 EUR od 10. lipnja 2016. do isplate,
- na iznos od 7.590,00 EUR od 11. srpnja 2016. do isplate,
- na iznos od 4.767,35 EUR od 25. srpnja 2016. do isplate,
- na iznos od 20.358,04 EUR od 22. kolovoza 2016. do isplate,
- na iznos od 6.895,87 EUR od 12. rujna 2016. do isplate,
- na iznos od 19.361,14 EUR od 25. listopada 2016. do isplate,
- na iznos od 16.684,95 EUR od 31. siječnja 2017. do isplate,
- na iznos od 8.138,69 EUR od 17. travnja 2017. do isplate,
- na iznos od 4.684,40 EUR od 20. kolovoza 2017. do isplate,

- na iznos od 4.419,10 EUR od 16. listopada 2017. do isplate,
- na iznos od 5.649,10 EUR od 14. siječnja 2018. do isplate,
- na iznos od 6.832,76 EUR od 21. veljače 2018. do isplate,
- na iznos od 2.249,60 EUR od 26. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 131,00 EUR od 10. lipnja 2018. do isplate,
- na iznos od 15,00 EUR od 28. lipnja 2018. do isplate,
- na iznos od 8.228,22 EUR od 28. lipnja 2018. do isplate,
- na iznos od 3.023,56 EUR od 30. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 1.096,57 EUR od 10. rujna 2018. do isplate,
- na iznos od 57,70 EUR od 18. rujna 2018. do isplate,
- na iznos od 4.292,33 EUR od 19. studenog 2018. do isplate,
- na iznos od 61,05 EUR od 1. prosinca 2018. do isplate,
- na iznos od 2.472,63 EUR od 5. veljače 2019. do isplate,
- na iznos od 107,53 EUR od 11. veljače 2019. do isplate kao i dijelu kojim se nalaže tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 2.611,65 EUR / 19.677,50 kn sa zateznim kamatama od 21. listopada 2019. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena i u točki III. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1949/20 od 18. listopada 2021. u dijelu točke I. izreke za iznos od 168,57 EUR sa zateznim kamatama i sudi:

Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Natalije Stojanović iz Siska poslovni broj Ovr-2410/2019 od 21. listopada 2019. za iznos od 168,57 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 17. veljače 2016. do isplate te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1949/20 od 18. listopada 2021. održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Natalije Stojanović iz Siska poslovni broj Ovr-2410/2019 od 21. listopada 2019. kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 180.220,21 EUR sa zateznim kamatama na više pojedinačnih iznosa od njihovog dospjeća do isplate, kao i trošak ovršnog postupka u iznosu od 19.677,50 kn sa zateznim kamatama koje teku od 21. listopada 2019. do isplate (točka I. izreke). Ukinut je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Natalije Stojanović iz Siska poslovni broj Ovr-2410/2019 od 21. listopada 2019. za trošak ovršnog postupka u iznosu od 6.600,00 kn te je u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan (točka II. izreke). Tuženiku je naloženo naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 72.450,00 kn (točka III. izreke presude).

2. Protiv točaka I. i III. izreke presude tuženik je podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom da ovaj sud presudu u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju žalbe navodi da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio da je tuženik priznao tužiteljevu tražbinu u iznosu od 180.220,21 EUR i da je time prekinuta zastara. Navodi da priznanje duga kao temelj za prekid zastare mora biti jasno, određeno i bezuvjetno te ističe da navedeno proizlazi iz sudske prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ovog drugostupanjskog suda. Ističe da je svojim dopisom od 4. siječnja 2019. predložio tužitelju sklapanje izvansudske nagodbe, koju tužitelj nije prihvatio te da se ta ponuda ne može smatrati priznanjem duga, nego ponudom za rješavanje spornih odnosa. Žalitelj ističe da je prvostupanjski sud propustio utvrditi i kada su dospjeli pojedini računi, koju je činjenicu bilo potrebno utvrditi radi odlučivanja o osnovanosti tuženikovog prigovora zastare i da nije jasno na temelju čega je tužitelj na svakom pojedinom računu naznačio datum koji je četiri mjeseca stariji od dana izdavanja računa. Traži trošak žalbenog postupka u iznosu od 25.921,87 kn.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Ispitavši presudu u pobijanom dijelu na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava ovaj sud je utvrdio da je ona za iznos od 180.051,64 EUR pravilna i na zakonu osnovana i da je prvostupanjski sud, djelomično, za iznos od 168,57 EUR, pogrešno primijenio materijalno pravo te ju je pravilnom primjenom materijalnog prava u tom dijelu trebalo preinačiti i odbiti tužbeni zahtjev.

6. U konkretnom je predmetu sporna isplata iznosa od 180.220,21 EUR (list 8. spisa) i je li tražbina u dijelu zastarjela. Naime, iz podataka u spisu i obrazloženja pobijane presude proizlazi da su stranke bile u poslovnom odnosu iz ugovora o kupoprodaji u smislu odredbe čl. 376. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) na temelju kojeg je tužitelj kao prodavatelj isporučivao robu tuženiku kao kupcu, u razdoblju od 17. veljače 2016. do 11. veljače 2019.

7. Tužitelj je istaknuo da je tuženik dužan platiti sporni iznos i da je podneskom od 4. siječnja 2019. (koji je tužitelj zaprimio 7. siječnja 2019.) priznao postojanje duga prema tužitelju.

8. Tuženik je u svojoj prigovornoj tvrdnji istaknuo prigovor zastare za sve račune koji su dospjeli prije 21. listopada 2016. Naveo je da se podnesak od 4. siječnja 2019. ne može smatrati priznanjem duga nego pozivom za sklapanje izvansudske nagodbe. Tuženik je nadalje naveo da mu nije jasno kako je tužitelj kao

datum dospijeca svakog računa naznačio datum koji je četiri mjeseca stariji od datuma izdavanja računa.

9. Uzimajući u obzir navode stranaka i isprave u spisu, prvostupanjski je sud utvrdio da je tužitelj pozvao tuženika da podmiri tražbinu prema tužitelju u ukupnom iznosu od 180.220,21 EUR, uvećano za zatezne kamate (list 162. - 163. spisa).

10. Uvidom u tuženikov dopis od 4. siječnja 2019. (list 164. - 165. spisa), prvostupanjski je sud ocijenio da je tuženik u cijelosti priznao dug prema tužitelju, jer je izričito naveo da dug ne osporava i da ga ima namjeru platiti. Također, prvostupanjski je sud ocijenio da je takvim priznanjem duga, prekinuta zastara, sukladno odredbi čl. 240. ZOO-a.

11. Dakle, kako je zastara prekinuta tuženikovim priznanjem na posredan način 4. siječnja 2019., prvostupanjski je sud ocijenio da je zastara počela teći iznova, sukladno odredbi čl. 245. st. 1. ZOO-a i da stoga nije istekao zastarni rok od tri godine te da je tuženikov prigovor zastare neosnovan.

12. Prvostupanjski je sud u obrazloženju presude naveo da su stranke na ročištu održanom 14. travnja 2021. ugovorile primjenu hrvatskog materijalnog prava i da spor treba riješiti primjenom odgovarajućih odredaba Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe, potpisanoj u Beču 11. travnja 1980. (dalje: Konvencija), jer je u pitanju spor iz ugovora o međunarodnoj prodaji robe i obje su stranke u postupku potpisnici Konvencije. Stoga je prvostupanjski sud, budući je tužitelj isporučio robu tuženiku, a tuženik nije ispunio svoju obvezu isplate cijene, na temelju odredbe čl. 53. i 54. Konvencije presudio kao u točki I. izreke presude.

13. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 78. Konvencije prema kojoj ako jedna strana ne plati cijenu ili neki drugi iznos s kojim je u zaostatku, druga strana ima pravo na kamate na takav iznos, dok se odluka o visini stope zatezne kamate temelji na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a.

14. Uzimajući u obzir sve navedeno, i ovaj sud, jednako kao i prvostupanjski sud smatra da je navodima u dopisu od 4. siječnja 2019. tuženik priznao dug, odnosno tužiteljevu tražbinu, ali ne u utuženom iznosu od 180.220,21 EUR, nego u iznosu od 180.051,64 EUR, jer je u predmetnom dopisu naveden upravo taj iznos koji tuženik priznaje da duguje tužitelju (list 164. – 165. spisa).

15. Naime, tim je dopisom, na tužiteljevo traženje da mu isplati neplaćeno dugovanje u iznosu od 180.220,21 EUR (list 162. - 163. spisa), tuženik odgovorio „da ne osporava dug (u iznosu od 180.051,64 EUR) i da ga ima namjeru platiti“ te je naveo da će „prvih 100.000,00 EUR od navedenog iznosa biti isplaćeno 31. prosinca 2019., a preostalih 100.000,00 EUR bit će isplaćeno 31. prosinca 2024.“ (list 164. - 165. spisa).

16. Odredbom čl. 240. st. 1. ZOO-a, propisano je da se zastara prekida kada dužnik prizna dug, a prema odredbi st. 2. toga članka, priznanje duga može se učiniti ne samo izjavom vjerovnika, nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamate i davanje osiguranja.

17. Dakle, priznanje duga, da bi bilo pravno relevantno i stvaralo posljedice, mora biti takvo (jasno i određeno) da se njime na nedvojbeni način očituje dužnikova volja da dug zaista priznaje. Tuženikovi navodi iz predmetnog dopisa od 4. siječnja 2019. nedvojbeno se mogu smatrati posrednim priznanjem duga iz odredbe čl. 240. st. 2. ZOO-a. Tuženik jasno i izričito u svom dopisu ističe da ne osporava dug u iznosu od 180.051,64 EUR, nego predlaže njegovu otplatu u dva obroka.

18. Stoga nije osnovan ni tuženikov navod da se ponuda za sklapanje izvansudske nagodbe, ne može smatrati priznanjem duga, jer je, pored navedene činjenice da je predložio sklapanje nagodbe istim dopisom na posredan način priznao dug u iznosu od 180.051,64 EUR i predložio plaćanje tog duga u dva dijela. Tek da je u konkretnom slučaju u predmetnom dopisu bila navedena samo ponuda nagodbe da se izvansudski riješi određeni odnos, tek tada bi tuženik mogao isticati da se ne radi o priznanju duga. Konkretna situacija, navodi iz predmetnog dopisa, upućuju na posredno priznanje duga, pa tuženik ne može s uspjehom isticati te žalbene navode. Dakle, tuženikovim priznanjem duga na posredan način izjavom od 4. siječnja 2019. zastara je prekinuta te je nakon toga počela teći iznova. Stoga tužiteljeva tražbina koja datira od veljače 2016. (do veljače 2019.), u iznosu od 180.051,64 EUR, nije u zastari.

19. Međutim, osnovan je tuženikov navod o zastari dijela tužiteljeve tražbine u iznosu od 168,57 EUR sa zateznom kamatom koja teče od 17. veljače 2016. do isplate, budući da tuženik svojim dopisom od 4. siječnja 2019. posredno priznaje dug u iznosu od 180.051,64 EUR, a ne utuženi dug u iznosu od 180.220,21 EUR. Budući da navedeni iznos od 168,57 EUR tuženik nije priznao predmetnim dopisom od 4. siječnja 2019., tužiteljevo potraživanje tog iznosa sa zateznim kamatama koje teku od 17. veljače 2016., je u zastari, jer je protekao trogodišnji zastarni rok iz odredbe čl. 228. st. 1. ZOO-a, od dospijeca tražbine u tom iznosu do podnošenja prijedloga za ovrhu.

20. Odluka o parničnim troškovima je pravilna i na zakonu osnovana, a tuženik tu odluku posebno ni ne osporava (čl. 154. i 155. ZPP-a).

21. Slijedom svega navedenog, valjalo je uz primjenu odredbe iz čl. 368. st. 1. ZPP-a, djelomično odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu kao u točki I. izreke ove presude, a djelomično, sukladno odredbi čl. 373.a ZPP-a tu odluku preinačiti, kao u točki II. izreke ove drugostupanjske presude.

22. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22 i 88/22; dalje: Zakon o uvođenju eura) nužno je prilagoditi sudske odluke vezano uz uvođenje eura kao službene valute (čl. 43. i čl. 48. Zakona o uvođenju eura). Stoga je iznose izražene u kunama u izreci ove presude valjalo, uz primjenu fiksnog tečaja konverzije 7,53450, preračunati u eure

sukladno općim pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz odredbe čl. 14. Zakona o uvođenju eura.

Zagreb, 17. listopada 2023.

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **eb319-90d14**

Kontrolni broj: **0f5e2-02e37-ac72f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.